

www.elverias.gr

μ . 1- μ
 : 2331072060 - Fax: 2331028356
 - . 59132
 Email: info@elverias.gr

+

23310 90339 - 90234

591 32 - 1000001

05-01-2018

03-02-2018

08-02-2018

10-02-2018

11-02-2018

17-02-2018

24-03-2018

01-04-2018

13-04-2018

22-04-2018

e-pontos.gr
 pontostv.gr
 verianet.gr
 inveria.gr
 alexandriamou.gr
 24oresimathia.gr
 pliroforiodotis.gr
 laikoyra.gr
 faretra.info
 veriamou.blogspot.com
 alexandria-gidas.gr
 imathia-live.blogspot.com
 blogspotantheia.com
 ammosimathia.blogspot.com
 idisi-gr.blogspot.gr
 arive.gr
 efxinospontos.gr

14

2018,

alacarte

μ

Συνεχίζοντας το αφιέρωμα στους πόντιους λυράρηδες συναντούμε τη:

Δεύτερη ομάδα

Περιλαμβάνει η ομάδα αυτή λυράρηδες που γεννήθηκαν άλλοι στον Πόντο και άλλοι στην Ελλάδα, στο χρονικό διάστημα 1910-1930. Αντάξιοι συνεχιστές αξίων λειτουργών της ποντιακής μούσας, στο χώρο της Ελλάδας.

- 1) Γώγος Πετρίδης, Τραπεζούντα- Καλαμαριά
- 2) Χρήστος Αϊβαζίδης (ο Αϊβάς), Αργαλί Τραπεζούντας-Κολχικό Λαγκαδά
- 3) Στύλλος Ταρατσίδης, Κουνάκαλ' Άνω Ματσούκας-Βέροια
- 4) Κλεάνθης Κουσιδής, Ρωσία-Κιλίκις
- 5) Μήτας Ταυρίδης, Ρωσία-Λαγκαδάς
- 6) Ευθύμιος Τριανταφυλλίδης, Κιόλα Καρς- Κιλίκις
- 7) Ιωάννης Γιακουστίδης, Ίμερα-Καλαμαριά
- 8) Σαμψών Καράλιανίδης, Άγιος Παντελεήμων Κιλίκις
- 9) Στάθης Αμαραντίδης (Σουμουλιτζ), Άνω Ματσούκα-Καπνοχώρι Κοζάνης
- 10) Ηλίας Μαυρόπουλος, Καλλιθέα Αθηνών
- 11) Αλέκος Αλβερτασίδης, Άγιος Αντώνιος Κιλίκις
- 12) Παντελίκας Σεβαστίδης, Νέα Σάντα Κιλίκις
- 13) Στάθης Βενιαμίδης, Ροδοχώρι Νάουσας
- 14) Αλέκος Ακριβόπουλος, Παλατίτσια Βέροιας
- 15) Ηλίας Σεβαστόπουλος, Γέιτσα Καρς-Μελβούρνη Αυστραλίας
- 16) Ανέστης Αϊβαζίδης, Κολχικό Λαγκαδά
- 17) Κωστίκας Κωνσταντινίδης, Ρωσία-Θεσσαλονίκη
- 18) Αναστάσιος Λαζαρίδης, Αλήσοφι Καρς-Μαυροπηγή Πτολεμαϊδας
- 19) Παναγιώτης Παπακοσιμίδης, Καλαμαριά
- 20) Ισαάκ Χρυσανθόπουλος, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 21) Κωνσταντίνος Ποσιδής, Πολύμυλο Κοζάνης
- 22) Κόλλιας Κρουκλίδης, Κουμπάν Ρωσίας-Πολύκαστρο Κιλίκις
- 23) Γιάννης Μουσιδής, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 24) Ανέστης Αθανασιάδης, Κιλίκις
- 25) Κωνσταντίνος Κυριαζής, Ξηρόβρυση Κιλίκις
- 26) Βασίλειος Παπαδόπουλος, Ρωσία-Λαγκαδάς
- 27) Σοκράτης Παυλίδης, Τέρπυλος Κιλίκις
- 28) Κωνσταντίνος Παγκοζίδης, Κουιάδ' Τραπεζούντας-Γερακαρού Λαγκαδά
- 29) Κωνσταντίνος Τιτόπουλος, Γερακαρού Λαγκαδά
- 30) Ηλίας Κεμεντζεσιδής, Κρύα Βρύση Γιαννιτσών
- 31) Στάθης Πορφυρίδης, Ξηρόβρυση Κιλίκις
- 32) Γεώργιος Αμβροσιάδης, Πανόραμα Θεσσαλονίκης
- 33) Δημήτριος Παπαδόπουλος, Καρς-Πτολεμαϊδα
- 34) Παύλος Τονικίδης, Μαυρολεύκη Δράμας
- 35) Χαράλαμπος Πατουλίδης, Άγιοι Ματσούκας, Περιθώρι Δράμας
- 36) Γεώργιος Φωκάς, Χέρσο Κιλίκις

Τρίτη ομάδα

Οι λυράρηδες αυτής της ομάδας γεννήθηκαν μετά το 1930. Οι περισσότεροι από αυτούς γαλουχήθηκαν με την ποντιακή παράδοση μέσα στο οικογενειακό τους περιβάλλον.

- 1) Γιωργούλης Κουγιουμτζίδης, Κρύα Βρύση Γιαννιτσών
- 2) Γιωργούλης Κουσιδής, Μαυροράχη Λαγκαδά
- 3) Παναγιώτης Ασλανίδης, Καλαμαριά
- 4) Γιώργος Αμαραντίδης (Σουμουλιτζ), Καπνοχώρι Κοζάνης
- 5) Νίκος Τσαλικίδης, Μαυροράχη Λαγκαδά
- 6) Νίκος Ιωαννίδης, Αμμοχώρι Φλώρινας
- 7) Τάκης Ιωαννίδης, Φλώρινα
- 8) Ζωή Καραγιαννίδου, Τριάδι Σερρών
- 9) Κωστίκας Τσακαλίδης, Σκαλοτή Δράμας (αείμνηστος)
- 10) Γιάννης Βλασταρίδης (Τσανάκαλης), Καλαμαριά
- 11) Χρήστος Καρυπίδης, Αρσένι Σκύδρας
- 12) Χρήστος Χρυσανθόπουλος, Κ. Γραμματικό Έδεσσας
- 13) Πολυχρόνης Αϊβαζίδης, Κολχικό Λαγκαδά
- 14) Γεώργιος Τουλγαρίδης, Γιαννιτσά
- 15) Φιλάρετος Μαυρόπουλος, Επισκοπή Νάουσας
- 16) Τάσος Αθανασιάδης, Κατωχόρι Καβάλας
- 17) Δαμίκος Ιωσηφίδης, Καλαμαριά
- 18) Κωστίκας Πετρίδης, Καλαμαριά
- 19) Ανέστης Μουσιδής, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 20) Ανδρέας Κουγιουμτζίδης, Νεάπολη Θεσσαλονίκης
- 21) Δημήτριος Κουγιουμτζίδης, Νέα Ζωή Έδεσσας
- 22) Αρχιμήδης Γεωργιάδης, Γεωργιανό Βέροιας
- 23) Γεώργιος Τσαρτυλίδης, Γεωργιανό Βέροιας

Τέταρτη ομάδα: Οι λυράρηδες αυτής της ομάδας γεννήθηκαν μετά το 1950.

- 1) Θόδωρος Βεροιώτης (Ελευθερίου), Βέροια
- 2) Μιχάλης Καλιοντζίδης, Διπόταμος, Καβάλα
- 3) Αντρέας Κουγιουμτζίδης, Συκιές Θεσσαλονίκης
- 4) Ανέστης Μωυσής, Πολυδέντρι Λαγκαδά
- 5) Αντώνης Παπαδόπουλος, Αμφίπολη Σερρών
- 6) Κωστίκας Πετρίδης, Καλαμαριά Θεσσαλονίκης
- 7) Σάββας Πετρίδης, Καλαμαριά Θεσσαλονίκης
- 8) Σταύρος Πετρίδης (μικρός), Αμερική
- 9) Κώστας Σιαμίδης, Τούμπα Θεσ/νίκης

Πέμπτη ομάδα

Οι λυράρηδες αυτής της ομάδας γεννήθηκαν μετά το 1970.

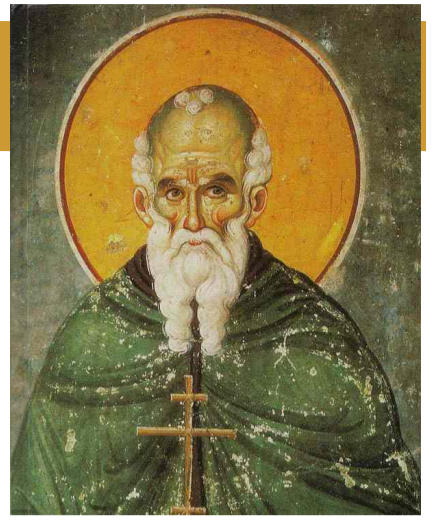
- 1) Γιώργος Ατματζίδης, Λαύριο Αθηνών
- 2) Λάζος Ιωαννίδης, Λευκώνα Σερρών
- 3) Δημήτρης Καρασαββίδης, Αχαρνές Αθηνών
- 4) Φίλιππος Κεσαπίδης, Σταυρούπολη Θεσ/νίκης
- 5) Μπάμπης Κεμανατζίδης, Δάφνη Γιαννιτσών
- 6) Παναγιώτης Κογκαλίδης, Μηλοπόταμος Δράμας
- 7) Θόδωρος Κοτίδης, Πολίχνη Θεσσαλονίκης
- 8) Φάνης Κουρουκλίδης, Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης
- 9) Ματθαίος (Μακούλης) Τσαχουρίδης, Βέροια
- 10) Νίκος Μιχαηλίδης, Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης
- 11) Δημήτρης Πιπερίδης, Νέα Σάντα Κιλίκις
- 12) Γιώργος Πουλαντζακλής, Πολίχνη Θεσσαλονίκης
- 13) Στέλιος Χαλκίδης, Ηλιούπολη Θεσσαλονίκης
- 14) Γιάννης Τσανασίδης, Ράχη Ημαθίας

ΠΗΓΗ: epontos

μ

μ

μ

Το Άγιο Όρος αποτελεί την κιβωτό του ορθόδοξου μοναχισμού εδώ και χίλια χρόνια. Αποτελεί δε δημιούργημα ενός μεγάλου άνδρα της Εκκλησίας μας, του αγίου Αθανασίου του Αθωνίτου. Αυτός υπήρξε ο πρώτος κτήτορας κοινοβιακής μονής στον Άθωνα, της σεβάσμιας Μονής της Μεγίστης Λαύρας.

Γεννήθηκε το 930 μ. Χ. στην Τραπεζούντα του Πόντου από γονείς που είχαν έρθει από τη μακρινή Αντιόχεια. Δυστυχώς πέθαναν νωρίς. Ο πατέρας του πριν γεννηθεί ο Αθανάσιος και λίγο καιρό αργότερα η μητέρα του. Πριν πεθάνει η μητέρα του βάπτισε το νεογέννητο αγόρι και του έδωσε το όνομα Αβράμιος.

Μια ευσεβής φίλη της και μοναχή, ανάλαβε να μεγαλώσει το ορφανό. Το φρόντιζε σαν δικό της παιδί και του ενέπνευσε την πίστη στο Θεό, την ευσέβεια και την αγάπη για το μοναχικό ιδεώδες. Όμως και αυτή, όταν ήταν επτά χρονών το παιδί, αρρώστησε και πέθανε. Κάποιοι άλλοι συγγενείς το περιμάζεψαν και το φρόντισαν ώσπου να ενηλικιωθεί. Τον έστειλαν μάλιστα να σπουδάσει στα ονομαστά σχολεία της περιοχής.

Περί το 950 ήρθε στην Κωνσταντινούπολη για να συμπληρώσει τις σπουδές του, τον οποίο φιλοξένησε και φρόντισε μια πλούσια εξαδέλφη του, σύζυγος ανωτέρου αξιωματικού του βυζαντινού στρατού, Ζεφινεζέρ.

Σπούδασε στη σχολή του ονομαστού φιλοσόφου και δασκάλου Αθανασίου. Μάλιστα ήταν τέτοια η επίδοσή του, ώστε μετά την αποφοίτησή, ανάλαβε καθήκοντα διδάσκοντος στη σχολή.

Εκεί είχε την ευκαιρία να γνωριστεί με έναν άγιο άνθρωπο, τον όσιο Μιχαήλ Μαλεΐνο, ηγούμενο της μονής Κυμινά της Βιθυνίας στη Μικρά Ασία.

Ο Μιχαήλ διέκρινε ότι στην ψυχή του νεαρού Αβράμιου ήταν κρυμμένος ο πόθος της μοναχικής ζωής και ασκήσεως. Γι' αυτό και του διδάξε τους κανόνες της μοναχικής ζωής.

Αλλά την ίδια περίοδο είχε και μια άλλη γνωριμία, η οποία θα έπαιξε σημαντικό ρόλο στην κατοπινή του πορεία, τον ανεψιό του μοναχού Μιχαήλ, Νικηφόρο Φωκά, τον μετέπειτα αυτοκράτορα του Βυζαντίου.

Ο Αβράμιος ακολούθησε τον Μιχαήλ στη Μονή του, όπου εκάρη μοναχός και έλαβε το μοναχικό όνομα Αθανάσιος. Έδειξε δε μεγάλο ζήλο για τη μοναχική ζωή και απέκτησε πλούσια πνευματική καρποφορία. Μετά από τέσσερα χρόνια αποσύρθηκε στην έρημο, για μεγαλύτερη άσκηση, κάθαρση και πνευματικό αγώνα.

Μόνο που ο ηγούμενος Μιχαήλ τον όρισε ως πνευματικό πατέρα και καθοδηγητή του Νικηφόρου Φωκά. Ύστερα από λίγο καιρό, πλήθος ανθρώπων από τη γύρω περιοχή έτρεχε στο ερημητήριό του για να εξομολογηθεί και να ζητήσει τις πνευματικές του συμβουλές και να πάρει την ευλογία του.

Αυτό όμως δεν άρεσε στον ασκητή Αθανάσιο, διότι, λόγω της ταπεινότητάς του, δεν πίστευε ότι ήταν ικανός για μια τέτοια πνευματική ακτινοβολία. Η κοσμική φήμη τον αρρώσταινε. Γι' αυτό πήρε τη μεγάλη απόφαση να καταφύγει στον απομονωμένο τότε Άθωνα, σε κάποιο μοναστήρι, του Ζυγού, όπου συστήθηκε ως μοναχός Βαρνάβας.

Αλλά ύστερα από λίγο καιρό έγινε γνωστή η ταυτότητά του. Μάλιστα μαθεύτηκε η νέα του διαμονή και ως την Κωνσταντινούπολη, στον Νικηφόρο Φωκά, ο οποίος έχασε τον πολύτιμο πνευματικό του πατέρα. Μετέβηκε μάλιστα στον Άθωνα για να τον συναντήσει και να του εκμυστηρευτεί την επιθυμία του να γίνει και εκείνος μοναχός κοντά του.

Δεν είχε γίνει ακόμη αυτοκράτορας, ήταν ανώτερος αξιωματικός (δομέστικος) του στρατού. Το 960 του ανατέθηκε να εκστρατεύσει εναντίον των Αράβων, οι οποίοι είχαν καταλάβει την Κρήτη και έσφαζαν τον εκεί πληθυσμό. Ένα χρόνο αργότερα, αφού νίκησε τους εισβολείς και απελευθέρωσε το νησί, γύρισε με πλούσια λάφυρα, μέρος των οποίων έδωσε στον Αθανάσιο για να κτίσει μοναστήρι στον Άθωνα.

Το 963, τη χρονιά που ο Νικηφόρος έγινε αυτοκράτορας, αρχίζει η ανοικοδόμηση του τεραστίου συγκροτήματος της Μονής Μεγίστης Λαύρας, της οποίας έγινε ηγούμενος ο Αθανάσιος. Στον άλλοτε έρημο εκείνο τόπο κτίστηκε τώρα μια μικρή πολιτεία.

Γύρω από το καθολικό της Μονής κτίστηκαν κελιά, μαγειρείο, τράπεζα, νοσοκομείο, ξενώνας, εργαστήρια, αποθήκες, νερόμυλος, υδραγωγείο, κλπ.

Πολλοί μοναχοί και ερημίτες της περιοχής ήρθαν να επανδρώσουν το λαμπρό μοναστήρι. Ο άγιος Αθανάσιος, με βάση τους μοναχικούς κανόνες της αρχαίας Εκκλησίας, σύνταξε νέους κανονισμούς κοινοβιακού μοναχισμού, οι οποίοι θα αποτελέσουν κατόπιν τη βάση του αγιορείτικου μοναχισμού. Έτσι ο άγιος Αθανάσιος θεωρείται ο θεμελιωτής του.

Ποίμανε τη Μονή για σαράντα περίπου χρόνια και ευτύχησε να φτάσει ακόμα και τους χίλιους μοναχούς. Ο Νικηφόρος Φωκάς είχε εκδηλώσει την επιθυμία να αφήσει το θρόνο και να ντυθεί το μοναχικό σχήμα στη Μονή του Αθανασίου, όμως τον πρόλαβε η φρικτή δολοφονία του το 969 από τον ανεψιό του Ιωάννη Τσιμισκή.

Περί το 1004, κατά διάρκεια οικοδόμησης κάποιου παρεκκλησίου της Μονής, κατέρρευσε ένα μέρος του τρούλου και καταπλάκωσε τον Αθανάσιο, ο οποίος λίγες μέρες μετά, κοιμήθηκε εν ειρήνη. Η μνήμη του εορτάζεται στις 5 Ιουλίου.

Είναι πολύ σημαντικό να προβάλλονται στις μέρες μας μορφές της Εκκλησίας μας, σαν τον άγιο Αθανάσιο τον Αθωνίτη, διότι αποτελούν πρότυπα ζωής για τον σύγχρονο αποπροσανατολισμένο πνευματικά άνθρωπο.

Άγιοι, σαν τον άγιο Αθανάσιο, βίωσαν με συνέπεια την ασκητική του ορθόδοξου μοναχικού ιδεώδους, η οποία είναι το μοναδικό αντίδοτο στον δικό μας καταναλωτικό βαρβαρισμό, ο οποίος ευθύνεται πρωτίστως για την σύγχρονη παγκόσμια οικονομική (και όχι μόνο) κρίση.

Ειδικά ο αγιορείτικος κοινοβιακός μοναχισμός, τον οποίο θεμελίωσε ο άγιος Αθανάσιος, αποτελεί το νοητό πνευματικό φάρο και την ελπίδα για μια καλύτερη και ανθρωπινότερη κοινωνία, στα πρότυπα του ορθόδοξου τρόπου ζωής και πολιτείας.

Απολυτίκιον

Ἦχος γ΄.

Τὴν ἐν σαρκὶ ζωὴν, σοῦ κατεπλάγησαν, Ἀγγέλων τάγματα, πῶς μετὰ σώματος, πρὸς ἀοράτους συμπλοκάς, ἐχώρησας πανεύφημε, καὶ κατετραυμάτισας, τῶν δαιμόνων, τὰς φάλαγγας·

ὄθεν Ἀθανάσιε, ὁ Χριστὸς σὲ ἠμείψατο, πλουσίαις δωρεαῖς·

διὸ Πάτερ, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ΄.

Ὡς τῶν αὐλῶν οὐσιῶν θεωρὸν ἄριστον, καὶ πρακτικὸν ὑψηλὴν παναληθέστατον, εὐφημοῦμέν σε ἡ ποίμνη σου, καὶ βοῶμεν, Μὴ ἐλλίπης ἱκετεύειν πρὸς τὸν Κύριον, λυτρωθῆναι πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, τοὺς βοῶντάς σοι, Χαίροις Πάτερ, Ἀθανάσιε.

